GEMENSKAP

Centrumkyrkan i Norrköping

Årg. 48 nr 1

7 mar – 7 juni 2020

Nu gör jag något nytt. Det spirar redan, märker ni det inte? *Jesaja 43:19*

Att börja året och ett nytt decennium med fyra gudstjänster med temat mission har varit inspirerande och utmanande! Temat har fått många av oss att fundera kring mission och hur rörelsen utåt är en omistlig del av kyrkans identitet. Jesus sökte sig ständigt till människor utanför lärjungagruppen, även fast de måste haft en mycket nära gemenskap med varandra. Men, det verkar inte stå emot vartannat. Gång på gång bröt Jesus den här cirkeln så att Guds rike kunde beröra nya människor.

I sin predikan kring mission utmanade Björn Asserhed oss att fråga oss själva ”Var verkar Gud, i er församling? Vad behöver släppas? Vad säger Gud när ni lyssnar i bön?”

Att mission, sändningen ut, och bön, det inre livet, hör ihop, kan i första anblicken verka motsägelsefullt. Men ju större grenar och bladverk ett träd har, desto större rötter behöver trädet. Starka rötter som tränger djupt ner i jorden ger hela trädet näring och stabilitet när det blåser.

För några år sedan bodde jag några dagar på Heliga Hjärtas Kloster utanför Vadstena. I det avskalade rummet där jag hade min säng, fanns en liten tavla där det stod ”När människan lyssnar, talar Gud. När människan lyder, handlar Gud.”

Så efter inspiration och utmaningar kommer nu, passande nog, fastan. Ett årligt tillfälle att stanna upp ett slag, fundera över prioriteringar i livet och kanske avstå något till gagn för någon annan. Kanske behöver vi detta mer än någonsin i vår tid?

I år vill vi uppmuntra till bön – att lyssna i bön – genom att ha ”Öppen kyrka” onsdagar kl. 11.30–13.00 under fastan. Då står kyrkan öppen för den som vill komma in för en stunds stillhet. Där finns också Ylva Eggehorns fastebok ”Rötter och krona” till försäljning för den som söker fördjupning.

Fastan utrustar oss till en synlig tro, en som inspirerar och utmanar. Livets Gud kan hittas både i tystnad och i buller, både i rötter och kronor, både mitt i handlingen och mitt i stillheten.

Pastor Lisa Danell

I mitten på september påbörjade jag en fyrtiotre dagar och åttio mil lång pilgrimsvandring på El Camino Frances, vilket skulle ge mig en oerhörd livskunskap. En trettioårig dröm realiserades när jag tog de första stapplande stegen från Saint-Jean-Pied-de-Port, på den franska sidan av Pyrenéerna, mot Santiago de Compostela nära Atlantkusten i Spanien. För att klara utmaningen fokuserade jag från början bara på ett delmål i taget. Mitt första delmål, som också var det svåraste, var att ta mig över Pyrenéerna till klostret Roncesvalles på den spanska sidan. Jag visste att det skulle bli en väldigt brant stigning under den senare delen av den etappen. För att klara av utmaningen var jag tvungen att lyssna på min kropp och dess signaler och ta full hänsyn till dessa. I praktiken innebar det att jag tillät mig själv att stanna och vila så ofta jag behövde. Trots dålig kondition och ovana vid att bära en ryggsäck på tio kilo klarade jag utmaningen och anlände till klostret i Roncesvalles där jag trevande försökte lära mig pilgrimens dagliga rutin: Skaffa en sängplats, duscha, tvätta kläder, hitta något att äta och träffa nya vänner. Roncesvalles är en spännande plats, här stannar alla pilgrimer som kommit från Saint-Jean-Pied-de-Port och redan vid pilgrimsmåltiden samma kväll lärde jag känna människor från alla möjliga länder i världen. Denna dag var jag lyckligt ovetande om att även nästa dag skulle bli en stor utmaning.

Påföljande dag upptäckte jag att jag bara hade ungefär elva euro kvar i kontanter och det skulle inte vara tillräckligt för både mat och boende för ytterligare ett dygn. Kontanter är en nödvändighet, för i det här området går det sällan att betala med kreditkort. Man behöver hela tiden ha koll på var nästa uttagsautomat finns och tillräckligt med kontanter för att klara sig dit. Jag kände mig rejält orolig, men bestämde mig för att diskutera problemet med en av volontärerna som arbetade i klostret och jag fick ett lugnande besked. Uttagsautomater fanns i en by jag skulle passera redan under morgonen och jag kunde släppa mina oroliga tankar och påbörja min vandring.

En karta med höjdskillnader visade en mycket enkel vandring med lite bekvämt nedförslut mot Pamplona, men oj vad jag bedrog mig. Istället var det många sega backar upp och ner på berg och framåt eftermiddagen var jag helt slut och försökte hitta en sängplats i en liten by. Tyvärr var jag inte ensam om att vara trött, byns enda härbärge var redan fullbokat. Alltså återstod bara alternativet att fortsätta till Zubiri, en vandring på ytterligare femton km över ett högt bergsområde med en lång och brant klättring upp och sedan ner på en stig med en massa rullande stenar. När jag äntligen tagit mig upp på bergsryggen tyckte jag att det var väldigt skönt att gå där. Omgiven av en tallskog såg jag ut över en vacker dalgång nedanför berget. När jag gick där och tittade på den fantastiska utsikten bar det sig inte bättre än att jag råkade trampa fel i en lergrop och jag stöp i backen. Jag hade inte sett till någon person de senaste fyrtiofem minuterna och tänkte att jag var ensam om att fortfarande befinna mig uppe på bergshöjden. Jag tänkte ”Gud, nu måste du verkligen hjälpa mig! Här ligger jag ensam, övergiven och skadad mitt ute i ingenstans.” Jag hann bara tänka tanken innan fyra amerikanska män dök upp på stigen, de hjälpte mig upp och plåstrade om mina sår och förhörde sig om att jag var okej.

Starten i Saint-Jean-Pied-de-Port.

Äntligen över Pyrenéerna.

Sent på eftermiddagen kom jag äntligen ner till Zubiri uttröttad och blåslagen, då var det dags för nästa motgång. Människor jag mötte sade att det skulle vara svårt att hitta en sängplats, de flesta härbärgena var redan fullbokade. Lyckligtvis fanns en turistbyrå i byn och jag begav mig dit för att få hjälp. Den unga killen som jobbade där ringde runt till det ena stället efter det andra och det var mycket riktigt fullt, jag kände återigen paniken komma. Skulle jag bli tvungen att tillbringa natten utomhus? I ett sista desperat försök frågade jag om det kunde finnas sängplats i nästa by och om det skulle vara möjligt att ta en taxi dit. Killen ringde ett samtal och fick napp, det fanns en säng till mig där. Taxi var mer problematiskt, närmaste taxistation fanns i Pamplona och det skulle ta ungefär en timme för taxin att köra till Zubiri. Efter bara några minuter sade killen till min förvåning att taxin just anlänt och väntade utanför. Taxichauffören berättade sedan för mig att han varit och lämnat några kunder i Roncesvalles och precis då han på hemvägen passerade Zubiri blev han uppringd och tillfrågad om han kunde hämta mig där. Efter den här märkliga dagen när jag hamnade i det ena problemet efter det andra och såg hur allting bara löste sig på mirakulösa sätt, började jag tänka att jag inte behövde vara så orolig. Gud höll ett vakande öga på mig och skickade hjälpsamma människor då behov fanns. Detta bekräftades sedan gång på gång under denna vandring, det stärkte min tillit till att Gud alltid finns där för mig och det blev min viktigaste lärdom under denna vandring.

Med tiden byttes bergen ut mot böljande kullar och platta fält. Jag hade kommit till Mesetan, den platta högplatån, som bjöd på de mest andliga upplevelserna under hela pilgrimsvandringen. Jag tänker då på församlingsborna i den lilla bykyrkan i Hontanas, de vänliga benediktinernunnorna i Carrión de los Condes och maristfäderna i Sahagún. Det var lätt att känna kärleken som strömmade ut från de alla, jag tänker ofta tillbaka på stunderna där. Vid Sahagún hade också halva vägen passerats, jag började räkna ner istället för upp och milen och dagarna flög iväg. Är jag i León om två dagar, jag passerade ju nyss Burgos? Efter storstaden León började återigen höga berg att dominera landskapet och vi vandrade på höjder som var ungefär 1500 meter över havet. Vi passerade Järnkorset, ett stort kors där man brukar lämna en sten. Den symboliserar en börda i livet som man nu är redo att lämna bakom sig. Det ösregnade ute och jag tänkte att det nog var meningen att jag skulle skåda inåt och rannsaka mig själv, snarare än att se ut över världen.

Precis som Karin Boye skriver ”Den bästa dagen är en dag av törst”, så började jag verkligen uppskatta upptäckarglädjen, nyfikenheten, enkelheten, frihet-en och kamratskapen. Pilgrimsvandring är en vandring inåt i själen och samtidigt också utåt då man hela tiden möter nya människor att dela upplevelser och levnadshistorier med.

Vill du höra mer om min vandring och se fler bilder? Kolla då in min blogg:
http://min-inre-vagvisare.bloggagratis.se/kategori/308883-camino-de-santiago/

Susanne Jonas

Pilgrimsmässa i Carrión de los Condes.

Vid målet i Santiago de Compostela.

Jorden är stor, världen är nära!

Det är morgon i Mumbai. Jag kliver i taxin som ska föra mig till den internationella flygplatsen, för resan hem efter två veckor i Indien. Jag ser höghus efter höghus passera i jättestadens utkanter, smutsiga kolosser där 20 miljoner människor lever och älskar. Det har berättats att denna stad genomlider en epidemi av självmord orsakade av pressade livsförhållanden och hopplöshet.

I den lilla taxibilen tänker jag tillbaka på besöket på den fattiga landsbygden där vår Finspångs missionsförsamling stödjer ett pojkhem sedan nästan 20 år. Byn Rampurwadi är på flera sätt motsatsen till storstaden Mumbai. Här är vägarna svårframkomlig lera, man odlar jorden och att få gå i skolan är ingen självklarhet. För oss i Finspång har samarbetet med den lilla församlingen och pojkhemmet här betytt mycket och relationerna behöver förnyas regelbundet för att det ska bli mer än några bilder på en vikvägg.

Det senaste seklets urbanisering har inneburit framväxt av så kallade global cities. Oavsett var de ligger i världen har de liknande mönster. London, Singapore, New York, Cape Town, Rio. Många invånare som lever tätt inpå varandra. Det är möjligheternas plats, här finns allt bra och dåligt inom ett par hundra meters avstånd. Droger, våld, sexhandel och slaveri. Kunskap, utveckling, utbildning, konst, historiska platser. De rikaste såväl som de fattigaste. Rörelsen mot staden gör något med människan. Lyssnar vi som kyrka till rösterna i staden, tänker jag i baksätet på taxin? Utnyttjar vi möjligheterna för att bryta hopplösheten? Förvaltar församlingen något som kan förändra förutsättningarna?

Equmeniakyrkan läser Apostlagärningarna. I slutet av denna bok finns en av mina favoritberättelser, om skeppet som för Paulus som fånge mot kejsaren i Rom och stormen på Medelhavet. Man byter prioriteringar när existensen står på spel och börjar kasta lasten överbord. ”Varken sol eller stjärnor syntes på flera dygn, och den starka stormen låg på så att vi till sist förlorade allt hopp om räddning. Ingen hade nu ätit på länge” (Apg.27:20). Men Paulus får tala hopp till dem! Båten är som världen på det stormiga havet.

Vad ser du när du ser på världen och den tid vi lever i? Tre saker tänker jag på. För det första, minskad tolerans. Det är svårt att vara generös när man upplever att man måste kämpa för sin överlevnad. Toleransen är en frukt, en bieffekt av att vi riktar våra liv i tillbedjan till Gud och förstår att våra liv är i Guds trygga hand.

För det andra, tycker jag mig se att vi har mindre av långsiktighet. Man bygger inte för morgondagen eller för nästnästa generation. Det är mycket Carpe diem, lev för dagen, kanske som en motreaktion av ett alltför starkt plikttänkande? Att kunna leva i nuet är viktigt, nu är Andens tid, men ser man ingen morgondag är risken att man inte heller har ett hopp för den. Gud är hoppets Gud.

Jag ser också ett ifrågasättande av hierarkier, från flera håll. Från ena hållet ifrågasätts den ofta orättfärdiga uppdelningen av resurser mellan de som har och de som inte har. Från andra hållet ifrågasätter man hur majoriteten måste anpassa sig efter minoriteter och känner att man blivit fråntagen sitt hem, sin trygghet. Inte undra på att vi ropar efter sinnesro.

De sista femtio åren har teologer alltmer talat om Missio Dei – att missionen är Guds och inte kyrkans. Det betyder att Gud går före oss till nya platser och kulturer. Gud är missionären, vi får följa med och vara i mission. Vad betyder det för församlingen i staden? Så länge Sverige var enhetligt kunde en församling tala så alla förstod, kände igen sig och kunde ge respons. Norrköping är kanske ingen global city, men här finns hundratals kulturer med olika språk, uttryck och värden. Hur många, olika församlingar kräver det? Är vårt svar att en (just vår) församlingskultur räcker så betyder det att 100.000 människor aldrig kommer att höra hoppets budskap om Jesus Kristus.

Vi säger ibland att vår församling ska rymma alla. Men det är inte säkert att alla känner att de ryms i vår församling. Kyrkan är sänd till världen, vart är du sänd? Jorden är stor, men världen är nära!

Björn Asserhed
Pastor och doktorand i teologi

MARS

7	**lö**	10.00	**Torgkaffe** *Näckrosorna*
		14.00	**Församlingens årsmöte**
8	**sö**	11.00	**Gudstjänst** Predikan: Lisa Danell Sång: Soon Gospel Kyrkkaffe Församlingens offerdag
10	**ti**	18.00	**FVU**
11	**on**	11.30	**Öppen kyrka** till kl 13.00
		18.00	**Sinnesrogudstjänst**
12	**to**	18.30	**Språkcafé**
14	**lö**	10.00	**Torgkaffe** *Förenade Brass*
15	**sö**	11.00	**Gudstjänst** Predikan: Anne-Lill Rosenberg Eriksson Musik: Sam Hellgren och Håkan Jonsell Kyrkkaffe Insamling till pastors- och diakonutbildning
18	**on**	11.30	**Öppen kyrka** till kl 13.00
19	**to**	18.30	**Språkcafé**
21	**lö**	10.00	**Torgkaffe** *KFUM-kören*
		10–14	**Diakoniadag** i Vidablickskyrkan
22	**sö**	11.00	**Gudstjänst** Predikan: Per Rikardson Sång: Karin Nordenö Kyrkkaffe
24	**ti**	18.00	**FVU**
25	**on**	11.30	**Öppen kyrka** till kl 13.00
26	**to**	18.30	**Språkcafé**
27	**fr**	18.00	**Äntligen fredag** Tacokväll för alla åldrar

Öppen kyrka

Onsdagar under fastan

26/2—1/4

kl 11.30—13.00

Kyrksalen är öppen för dig.

Tid för stillhet, bön och reflektion.

En paus i vardagen.

Diakonia

Du och jag i en ofullkomlig värld

Välkomna till några timmar med information, inspiration och uppfordran tillsammans med Diakonia lördag den 21 mars i Vidablickskyrkan.

Magnus Walan, senior policyrådgivare på Diakonia, delar med sig av sina erfarenheter, kunskaper och sitt engagemang.

Kostnad: 100 kr/person där ev. överskott går till Diakonia. Fritt fram att ge mer eftersom det går till Diakonias viktiga arbete!

Anmälan senast den 12 mars till Katharina Bläser, (kathi@abylundskyrkan.se, 0793-36 79 62,) eller Sven-Erik Lilja, (svenerik.lilja@telia.com, 070-695 06 39). Ange ev behov av specialkost.

28	**lö**	10.00	**Torgkaffe** *Karléns kapell*
29	**sö**	11.00	**Caféguds tjänst** Predikan: Anne-Lill Rosenberg Eriksson Sång: Cattrin Wigge

APRIL

1	**on**	11.30	**Öppen kyrka** till kl 13.00
		14.00	**Onsdagsträffen** Linn Tholén från Ge för Livet
2	**to**	18.30	**Språkcafé**
4	**lö**	10.00	**Torgkaffe** *Mariehultskören*
5	**sö**	14.30	**Barnens dag**
		16.00	**Palmsöndagsgudstjänst** för alla åldrar Kyrkkaffe
10	**fr**	11.00	**Långfredagsgudstjänst med nattvard** Predikan: Anne-Lill Rosenberg Eriksson Musik: Sam Hellgren, Gunilla Skogwik och Bengt Gårsjö Församlingens offerdag

Med reservation för eventuella förändringar.
Se också Centrumkyrkans hemsida:
www.centrumkyrkan-norrkoping.se

Kultur- och studieprogram i samarbete med

Bilda

APRIL

12 sö 11.00 **Påskdagen**
Uppståndelsegudstjänst
Predikan: Anne-Lill Rosenberg Eriksson
Musik: Sam Hellgren, Gunilla Skogwik och Bengt Gårsjö
Kyrkkaffe
Församlingens offerdag

15 on 18.00 **Sinnesrogudstjänst**

16 to 18.30 **Språkcafé**

19 sö 11.00 **Gudstjänst**
Predikan: Anne-Lill Rosenberg Eriksson
Sång: Soon Gospel
Kyrkkaffe
Församlingsmöte

23 to 18.30 **Språkcafé**

24 fr 18.00 **Äntligen fredag**
Tacokväll för alla åldrar

26 sö 11.00 **Gudstjänst med drama**
Predikan: Margaretha Rudén m.fl.
Sång: Maria Nordholm
Kyrkkaffe
Equmeniakyrkans insamling för nationella arbetet

30 to 19.00 **Valborgsmässofirande** på Väsby sommarhem
Ta med något att grilla

MAJ

3 sö 11.00 **Nattvardsgudstjänst**
Predikan: Anne-Lill Rosenberg Eriksson
Sång: Anna Hellman
Kyrkkaffe

7 to 18.30 **Språkcafé**

10 sö 11.00 **Gemensam sånggudstjänst**
Kyrkkaffe

13 on 18.00 **Sinnesrogudstjänst**

14 to 18.30 **Avslutning för språkcafé**

15 fr 15.00 **Onsdagsträffen**
Utfärd till Vintervadskyrkan

17 sö 11.00 **Gudstjänst**
Predikan: Per Rikardson
Musik: Förenade Brass
Kyrkkaffe
Församlingsmöte

Söndagen den 10 maj i Centrumkyrkan blir det en musikgudstjänst i gemenskap med Centrumkyrkan, Immanuelskyrkan och Vidablickskyrkan. Gudstjänsten utgår från ett material som Equmeniakyrkan nationellt har tagit fram i samband med temaåret från Apostlagärningarna ”Till jordens yttersta gräns”.

En gemensam kör kommer att bildas och den som så vill är välkommen att vara med och sjunga. Per Jennervall kommer att leda kören.

Övningstillfällena blir:

ons 1 april 19.00–20.30 i Centrumkyrkan

lör 18 april 10.00–11.30 i Vidablickskyrkan

ons 6 maj 19.00–20.30 i Centrumkyrkan

Sedan blir det genrep innan gudstjänsten på söndag förmiddag 10 maj. Det finns inget krav på att vara med på alla övningarna, kom de tillfällen du kan om du vill vara med och sjunga!

24 sö 11.00 **Cafégudstjänst**
Predikan: Lillemor Appelvang

31 sö 11.00 **Pingstdagsgudstjänst**
Predikan: Anne-Lill Rosenberg Eriksson
Sång: Norrköpings Vokalensemble
Kyrkkaffe

JUNI

5 fr 19.00 **Sommarkonsert**
Soon Gospel och Méli Mélodie

7 sö 10.00 **Nattvardsgudstjänst**
(OBS kl 10)
Predikan: Anne-Lill Rosenberg Eriksson
Soon Gospel och Méli Mélodie
Kyrkkaffe

Med reservation för eventuella förändringar.
Se också Centrumkyrkans hemsida:
www.centrumkyrkan-norrkoping.se

Kultur- och studieprogram i samarbete med Bilda

I januari och februari har missionen stått i fokus i vår församling och fyra gudstjänster har handlat om nationell och internationell mission med det övergripande temat, ”Till jordens yttersta gräns”, som också är namnet på Equmeniakyrkans temaår. Vår kyrkoledare Lasse Svensson besökte oss en söndag i januari och medverkade i gudstjänsten med predikan och vid kyrkkaffet, där han informerade om vad som är aktuellt i Equmeniakyrkans arbete och svarade på frågor.

I sin predikan talade han om att det finns ett Guds Nu – kairos – i vår tid, som präglas av en stor hunger och törst efter något mer. Projektet JAG har nått vägs ände och fått ge plats åt ett sökande utanför oss själva. Det finns en längtan efter något djupare, efter en relation med Gud. Han berättade att väldigt ofta när han åker tåg, och har prästkragen på sig, tar människor kontakt och vill prata om tro och om meningen med livet. Hans erfarenhet är att öppenheten för det andliga är mycket påtaglig i vår tid.

Tre saker framhöll han som de viktigaste, när vi delar med oss av vår tro och våra livsbetingelser: för det första, **att vara närvarande i mötet med människor**, för det andra, **att tala och handla klokt** och för det tredje **att visa att förändring är möjlig**. Vår uppgift är att förmedla ett hopp om en annan och bättre värld. Vi måste tro på våra drömmar och sträva efter att förverkliga dem. Som ett exempel på vad det kan betyda för andra människor att göra det till synes omöjliga möjligt tog han medeldistanslöparen, som var den förste att springa en engelsk mil under fyra minuter. Ingen trodde att någon skulle kunna springa så fort. Men Roger Bannister klarade det. När han hade gjort det dröjde det inte länge förrän en till klarade det och snart var de många som hade nått det som ansetts vara omöjligt.

I allt är vår kallelse att vara förändringsagenter i mötet med människor, som finns på den yta som är mellan ditt hjärta och jordens yttersta gräns. För att detta ska bli möjligt, för det kan inte ske i egen kraft, måste vi överlåta oss själva.

Lasse Svensson avslutade sin predikan med en bön av John Wesley, skriven på 1700-talet:

Kristus, vi överlåter oss själva till dig.

Låt din vilja ske var du än ställer oss, i allt vi gör och får utstå.

Låt din vilja ske när vi är bedrövade eller tillfreds, när vi har för mycket att bära eller känner oss överflödiga.

Låt din vilja ske när vi är uppskattade och när vi är åsidosatta, när vi har allt eller saknar allt.

I alla förhållanden vill vi stå till ditt förfogande. Så vill vi att det ska vara.

Hos dig hämtar vi vår kraft.

Låt det förbund som vi har ingått med dig på jorden genom vatten och Ande bekräftas i himlen.

Solbritt Granberg
Foto: Göran Strömberg

Centrumkyrkan i Norrköping

Centrumkyrkans församling i Norrköping är en del av Equmeniakyrkan.

Vid årsmötet den 11 februari 2012 beslutade Norrköpings Baptistförsamling och Metodistförsamlingen i Norrköping att gå samman i en ny församling. Församlingens verksamhet är öppen för alla som vill delta.

Equmeniakyrkan bildades genom sammanslagning av Metodistkyrkan, Baptistsamfundet och Missionskyrkan vid den gemensamma årskonferensen i Stockholm 2011.

I år var det mer golvyta vid, julstugan – förresten var det ingen julstuga heller, utan Julkaffe – för det fanns (nästan) inga stånd. Men fullt med år-springpersoner som lämnade vinster, för försäljningen av åror gick bra.

Hembakta brödet vid kaffeserveringen var populärt, själv kom jag sent men fick beslutsångest ändå över alla sorter. Fatet blev rågat i alla fall.

FVU blev nöjda, inkomsterna blev bra. Gästerna var också nöjda.

Göran Strömberg

Lördag 21 december var kyrkan fullsatt med glada människor i alla åldrar när Treklöver Scoutkår hade sin julfest.

Många hjälps åt i köket när det är ”äntligen fredag”. Foto: Lisa Danell

HÖGTIDSDAGAR

HEMGÅNGNA

Tillsammans på Skeppsgården

Nu kan du anmäla dig till Centrumkyrkans läger på Skeppsgården som är 4 till 10 juli. Läs mer om lägret på hemsidan eller i en folder som finns på kyrktorget. Anmäl dig via hemsidan eller med blanketten som finns i foldern.

Anders Eriksson

ADRESSÄNDRING

Personal

Det är många personalförändringar på expeditionen just nu!

Vår pastor Lisa kommer att vara föräldraledig efter årsmöteshelgen. Vi är väldigt glada att Anne-Lill Rosenberg Eriksson är beredd att vikariera som pastor under 6 månader. Anne-Lill börjar 3 mars och kommer att jobba 50%.

Lotta Karlsson är anställd på 50% till slutet av maj.

Vi hoppas också att vi nu har hittat rätt person att anställa som diakon från 1 augusti.

Styrelsen

På gång i Region Öst

13–16 mars Musikkonferens ’20 i Linköping

21 mars Temadag om psykisk ohälsa i Jönköping

18 april Jesus till barnen i Huskvarna

22 april Regional mötesplats i Linköping där intresserade kan komma och möta representanter för kyrkoledningen och kyrkostyrelsen. Syftet är att förbereda och samtala om de frågor som kommer upp under Kyrkokonferensen i Malmö i maj.

Nationellt

21–23 maj Kyrkokonferens i Malmö

21 juni – 5 juli Konfaläger på Klintagården

24–28 juli ”Du är älskad” Strandgården. Läger för personer med funktionshinder. Det behövs ledare

10–13 augusti Terminsstart för ungdomsledarutbildningen

Mer information finns på equmeniakyrkan.se/kalender/

Kommer snart ut!

Text: Gunilla Skogwik

Bild: Per Rikardson

Redigering: Göran Strömberg

Vi vet inte utgivningsdatum än, men det borde komma innan nästa Gemenskap. Säljs genom oss.

Gunilla Skogwik

STÄDDAG

Lördagen 14 mars med start kl 10.00 eller när du kan. Olika uppgifter gäller och vi håller på så länge vi det behövs.

Förvaltningsutskottet

FVU

alltid kl 18

10 mars

24 mars

ONSDAGSTRÄFFAR

1 april	Ge för livet med Linn Tholén
15 maj	Vi är inbjudna till Vintervadskyrkan i Söderköping.

En kyrka för hela livet

Där mötet med Jesus Kristus förvandlar mig, dig och världen

Så lyder Equmeniakyrkans vision. Hur är man kyrka för hela livet?

”Äntligen Fredag” med tacos och gemenskap fortsätter under våren. Det är ett sätt att förena människor i olika åldrar, med olika bakgrunder och relation till församlingen. Att samlas kring mat och gemenskap visar sig vara något som uppskattas – och som faktiskt är bibliskt! Det har inte varit ovanligt att den yngste är runt några månader och den äldste runt 80 år. Under kvällen har vi också någon form av lek eller tävling och en andakt. Resterande datum för våren är 27 mars och 24 april. Välkommen att vara med!

I vår blir föreningen Equmenia Centrumkyrkan vilande. Anledningen är att strukturen kring en förening i nuläget inte hjälper, utan snarare stjälper. På ett sätt fortsätter verksamheten som vanligt. Vi vill fortsätta göra saker för och med familjer, barn och unga. Det är viktigt att några har ansvar för det fortsatta arbetet (och så kommer det att vara), samtidigt som det är minst lika viktigt att vi alla är med och formar en kultur där barn och unga får plats. Ges plats. Blir sedda. Inget kan vara viktigare!

Ett möte mellan Anders och lilla Bosse på kyrktorget.

Barnens dag och gudstjänst för alla åldrar!

Den 5 april är det dags igen för en eftermiddag anpassad för hela familjen. Klockan 14.30 samlas vi för pyssel och lek och 16.00 är det gudstjänst för alla åldrar. Denna söndag följer vi kyrkoåret och firar Palmsöndag tillsammans.

Lisa Danell

Centrumkyrkan i Norrköping
S:t Persgatan 113
602 33 Norrköping

Bg: 841-4377
Bank: 6591-161 094 562
Swish: 123 219 60 38
Tel: 070-393 82 88
E-post: exp@centrumkyrkan-norrkoping.se
Hemsida: www.centrumkyrkan-norrkoping.se

Tel. Café 011-13 58 32
vetekornet@vetekornet.se
www.vetekornet.se

Övriga telefonnummer
Café, kök, kyrktorg och musikrum 011-13 58 32

Tryckt i Centrumkyrkan, Norrköping

Pastor (föräldraledig från 9 mars)
Lisa Danell, tel: 073-071 66 62
lisa.danell@centrumkyrkan-norrkoping.se

Pastor
Anne-Lill Rosenberg Eriksson, tel: 070-759 39 05
eriksson.rosenberg@gmail.com

Expedition
Lotta Karlsson, tel: 070-222 22 88
ann-charlotte@centrumkyrkan-norrkoping.se

Siw Johannesson, tel: 070-393 82 88

Om vi inte svarar i telefonen, tala in ett meddelande, så ringer vi upp så fort vi kan.

Redaktionskommitté:
Gunilla Arlinger, Anders Eriksson, Inger Gustafsson, Lotta Karlsson, Siân de Koster, Göran Strömberg.
Ansvarig utgivare: Siân de Koster

Manusstopp nästa nr: 18 maj 2020